

VLAAMSE *R*EGULATOR
VOOR DE MEDIA

ALGEMENE KAMER

ZAAK VRM t. NV VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ
(dossier nr. 2008/0431)

BESLISSING
nr. 2008/040

23 juni 2008

In de zaak van VRM tegen NV Vlaamse Media Maatschappij

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Mevr P. VALCKE,
Dhr P. VANDEBORNE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,
en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 23 juni 2008,

Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij het kaderbesluit monitoring van het Vlaams Commissariaat voor de Media van 22 april 2005, werden de uitzendingen van de particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap NV Vlaamse Media Maatschappij (televisieprogramma JIM) op 26 februari, 25 april en 28 april 2008 door de onderzoekscel van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de Regulator) onderzocht.

Het onderzoek werd uitgevoerd op basis van opnames van de betrokken uitzendingen door MediaXim en op basis van eigen opnames van de betrokken uitzendingen door de Regulator.

2. Op 30 april 2008 legt de onderzoekscel van de Regulator aan de algemene kamer van de Regulator een onderzoeksrapport voor aangaande mogelijke overtredingen van de regelgeving inzake reclame, telewinkelen, sponsoring en boodschappen van algemeen nut tijdens de uitzendingen op 26 februari, 25 en 28 april 2008 van het omroepprogramma JIM.

3. Op 28 mei 2008 beslist de algemene kamer van de Regulator om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen NV Vlaamse Media Maatschappij (hierna: VMMA), met maatschappelijke zetel Medialaan 1 te 1800 Vilvoorde, een ambtshalve onderzoek te starten.

4. De beslissing om over te gaan tot een ambtshalve onderzoek wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 3 juni 2008 aan VMMA meegedeeld.

5. De omroep wordt bij dezelfde aangetekende brief van 3 juni 2008 uitgenodigd om binnen vijftien dagen na ontvangst van de bevindingen uit het onderzoeksrapport zijn schriftelijke opmerkingen in te dienen. De omroep krijgt tevens de mogelijkheid zijn opmerkingen mondeling te komen toelichten

op een hoorzitting op 23 juni 2008, indien hij daarom verzoekt.

6. VMMA bezorgt zijn schriftelijke opmerkingen aan de Regulator bij brief van 18 juni 2008. VMMA deelt tevens mee niet op de hoorzitting van 23 juni 2008 aanwezig te kunnen zijn en vraagt om haar hiervoor te verontschuldigen.

DE FEITEN

7.1. De onderzoekscel stelt in zijn rapport vast dat tijdens de uitzending van het programma ‘SMS Games’, uitgezonden op 26 februari 2008 en bestaande uit een combinatie van muziekvideoclips en SMS-games, vrijwel doorlopend pancartes en banners worden in beeld gebracht waarin de kijker wordt uitgenodigd deel te nemen aan SMS-games tegen betaling. De banners en pancartes nemen ongeveer een vierde van het beeld in beslag. Het programma wordt ook regelmatig onderbroken voor blokken met een combinatie van reclameboodschappen en telewinkelspots.

Aan de kijker wordt de mogelijkheid geboden om tegen betaling en via het gebruik van SMS allerlei commentaar op het scherm te doen verschijnen.

7.2. De onderzoekscel stelt vast dat tijdens de uitzending van reclameblokken via JIM op 25 en 28 april 2008 aan het einde aankondigingspots worden uitgezonden voor later volgende eigen programma's. Pas na deze aankondigingspots volgt een korte afkondiging van de reclame.

De onderzoekscel is van mening dat dit niet in overeenstemming is met artikel 101, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: het Mediadecreet), dat stelt dat reclame en telewinkelen duidelijk als dusdanig herkenbaar moeten zijn en door optische en/of akoestische middelen duidelijk moeten onderscheiden zijn van de programma's.

HET RECHT

8.1. Artikel 2, 10°, van het Mediadecreet luidt als volgt:

“programma: het geheel van klank- en/of beeldinhouden of andere signalen, in welke vorm ook, dat onder een afzonderlijke titel door een omroep wordt aangeboden;”.

8.2. Artikel 2, 19°, van het Mediadecreet luidt als volgt:

“telewinkelen: rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden

uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen;”.

8.3. Artikel 101, § 1, van het Mediadecreet luidt als volgt:

“Reclame en telewinkelen moeten duidelijk als dusdanig herkenbaar zijn en door optische en/of akoestische middelen duidelijk onderscheiden zijn van de programma’s.

Reclame en telewinkelspots moeten worden gegroepeerd in niet-openvolgende tijdsblokken van beperkte duur.”

8.4. Artikel 101, § 3, van het Mediadecreet luidt als volgt:

“Bij uit zelfstandige onderdelen samengestelde programma’s of bij sportprogramma’s en op soortgelijke wijze gestructureerde evenementen en opvoeringen met pauzes, mogen er alleen tussen de zelfstandige onderdelen of tijdens de pauzes reclame en telewinkelspots worden ingevoegd.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroep.

Telewinkelen

9. VMMA stelt vast dat de vaststellingen van de onderzoeksceel over dezelfde kwestie gaan als degene die geleid hebben tot de beslissing nr. 2007/070 d.d. 14 december 2007 van de Regulator. Tegen deze beslissing heeft VMMA een verzoekschrift tot vernietiging bij de Raad van State ingediend.

In haar verweer herneemt VMMA haar argumentatie zoals blijkt uit het verzoekschrift. VMMA maakt in eerste instantie voorbehoud omtrent de geldigheid van het kaderbesluit van 22 april 2005, op basis waarvan dit onderzoek werd opgestart. Voorts voert VMMA aan dat de SMS-applicaties niet aan de definitie van telewinkelen beantwoorden en verwijst hiervoor naar de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Zelfs indien de kwalificatie als telewinkelspots terecht zou zijn, wordt er volgens VMMA wel degelijk een optisch middel gebruikt om de SMS-applicaties te onderscheiden.

Aankondigingspots in reclameblokken

10. VMMA voert aan dat aankondigingspots niet beantwoorden aan de definitie van programma’s, zoals bepaald bij artikel 2, 10°, van het Mediadecreet.

VMMA leidt hieruit af dat het uitzenden van aankondigingspots in reclameblokken geen afbreuk doet aan de verplichting om de reclame af te scheiden van de programma’s, zoals voorgeschreven is bij artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet.

B. Beoordeling.

Telewinkelen

11. Het komt niet toe aan de Regulator om zich uit te spreken over de wettigheid van het kaderbesluit van 22 april 2005. De Regulator gaat dan ook niet in op het middel ontwikkeld, in een verzoekschrift tot nietigverklaring dat op het moment van deze beslissing hangende is bij de Raad van State

12. De uitzending van de pancartes en banners waarin de mogelijkheid wordt aangeboden om tegen betaling gepersonaliseerde commentaar op het beeldscherm te laten verschijnen, moet worden beschouwd als telewinkelen, zoals gedefinieerd bij artikel 2, 19°, van het Mediadecreet. De Regulator verwijst voor de motivering naar zijn beslissing 2007/070 d.d. 14 december 2007.

De telewinkelspots zijn tevens niet herkenbaar en niet duidelijk onderscheiden van de programma's door optische en/of akoestische middelen.

De Regulator gaat niet verder in op de argumenten die eveneens aangevoerd worden door de omroep in een procedure die hangende is voor de Raad van State op het ogenblik van deze beslissing.

13. Gelet op het voorgaande stelt de Regulator een inbreuk vast op de bepalingen van artikel 101, § 1, eerste lid, en § 3, van het Mediadecreet.

De vastgestelde overtredingen doen de Regulator besluiten een administratieve geldboete op te leggen.

Gelet op de aard en de ernst van de inbreuken is een geldboete van 2.500 euro een gepaste sanctie.

Aankondigingspots in reclameblokken

14. De Regulator volgt het verweer van VMMA dat aankondigingspots niet beantwoorden aan de definitie van programma's, zoals bepaald in artikel 2, 10°, van het Mediadecreet.

Artikel 101, § 1, eerste lid van het Mediadecreet, dat de scheiding tussen reclame (en telewinkelen) en de programma's verplicht stelt, wordt niet geschonden door in reclameblokken aankondigingspots uit te zenden.

De Regulator stelt geen inbreuk vast op de bepalingen van artikel 101, § 1, van het Mediadecreet.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. In hoofde van NV Vlaamse Media Maatschappij een inbreuk op artikel 101, § 1, eerste lid, en § 3, van het Mediadecreet vast te stellen.
2. Overeenkomstig artikel 176, § 1, 4°, van het Mediadecreet NV Vlaamse Media Maatschappij daarvoor een administratieve geldboete van 2.500 euro op te leggen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 23 juni 2008.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.